

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbata.

ABONAMENTUL

la „Tel. Rom.” într'una cu suplimentul „Fôia Pedagogică”
Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Suum cuique.

Trăim în un timp de tot greu. Situațiunile schimbate se succedeză cu o iufelă înspăimântătoare, și noi nu avem timp fisic, ca să ne putem orienta în nouăle situațiuni.

Le-am observat aceste în politica noastră a Românilor.

S'a pus o agitațiune, demnă de o cauză mai bună, în calumnierea arhierilor nostri, și a tuturor bărbaților, cari nu erau de o direcțiune politică, cu cei-ce alimentau agitațiunea.

Poporul nostru este încă în cele politice în era scutecelor, în era prunției, tot pe această treptă a stat și stă și junimea noastră.

Succesele agitațiunii au fost enorme.

S'au tras în tină toți bărbații nostri de ceva valoare și junimea a ajuns la noi românii cei săraci în oameni mari să se plângă de tirania autorităților. Politica Românilor dela noi s'a pus pe terenul demonstrațiilor. A trebuit să se facă demonstrațiune monstră cu Memorandul, cu agitarea chestiunii prin presa străină, cu totala ignorare a forțelor noastre.

Oameni serioși au îndemnat la apretierea forțelor noastre. Ce va urma dacă între condițiunile date coróna ne va respinge?

Resonarea acésta a fost timbrată de trădare de neam.

S'a fanatizat junimea, s'a fanatizat poporul, s'a făcut demonstrațiunea pe stradele Vienei, ómenilor li-s'au închis ușile Hofburgului din Viena.

S'a publicat Memorandul destinat pentru Maie-tatea Sa, cei-ce l'au scris au fost puși în fața justiției la juriul din Cluj.

Procurorul de atunci Jeszenszky a adunat toate insultele la adresa românilor, câte s'au publicat dela 1848 încóce și a debitat cu ele între aplaușele frenetice ale opiniunii publice unguresci.

Pledoariul acesta a făcut din micul procuror regese mare consilier ministerial

Actualul ministru-president a înființat o secțiune, care se ocupă în special numai cu afacerile românesce în viața publică de stat.

S'au luat măsuri esecțiionale contra Românilor, cari acum stau sub controla severă a lui Jeszenszky.

Politica Românilor s'a înglodat în noroiu.

Martirii ies din temnițe, se încurcă în certe interne, a căror cauză nu o cercăm, politica română a rămas însă tot înglodată.

Poporul s'a desamăgit, tot asemenea și junimea.

Din intervenția, care avé să urmeze în urma demonstrațiilor, din intervenția străină nu s'a ales nimica.

Tóte promisiunile au fost rezultatul unor visuri deserte, seu al unor speculațiuni condamnabile.

Destul că junimea mai ales a rămas desamăgită.

A urmat visita Majestății Sale Monarhului nostru în România și contravisa regelui Carol, care a urmat în capitala Ungariei.

Din incidentalul visitei din urmă a fost decorat fostul procuror dela per-

tractarea procesului Memorandului, actualul șef al secțiunii pentru urmărirea naționalităților.

Întregă lumea română s'a indignat de decorarea lui Jeszenszky.

Situațiunea se schimbă.

Omenii din giurul țiarului român din Arad, cari au creat era cererei de intervențiuni străine, de demonstrațiuni pe stradele Vienei, cari publicau fulminantele discursuri ale actualului ministru president român Sturdza din sala Dacia cu petitul: intervenție în favorul cauzei românilor ardeleni — acești ómeni ađi predică tocmai contrariul.

Intervențiuni energice n'are să se facă nici pentru noi, nici pentru elementul german, nici mai ales pentru elementele slave din monarhie.

„Prin noi însine să căutăm ameliorarea situațiunii noastre.”

Acésta schimbare colosală în cele politice se estinde și asupra casului cu decorarea lui Jeszenszky.

„Șapoi ce atăta pasiune față de Jeszenszky, unealta, când decorat a fost și șeful lui, cel ce da poruncile? De ce adevă ar fi mai puțin vinovat Bánffy și Perczel, cari până în ziua de ađi opresc pe toți românii de a purta lidului național-român? De ce să fie rușine și trădare numai decorarea lui Jeszenszky, un om, care, — dacă i se va porunci — mâne are să-i laude pe Români?!”

Atâtea situațiuni schimbate au produs pe lângă desamăgire și confuzie și amărăciune în junime.

Ne scim deci esplica amărăciunea din vorbirea junelui înflăcărat, care la mormântul fericitului Gozdsu ne prezintă lumea în asemenea colori posomorite.

O pricepem acésta, și în loc de desnădăjduire, în loc de lamentațiuni, „că ađi nu mai găsim caractere neexcepțiionale, virtuți mari, isvóre de viață, linie de conduită”, etc. așteptam alte conclusiuni. Anume credeam, că va fi apostrofat faptul dureros, că în caosul acesta nu este bărbat, care să aibă curagiul a păși cu un program național realizabil între condițiunile date, ca junimea să aibă de unde să învețe, cum să lucreze când ea va fi chemată să conducă destinele națiunii.

Fiind tocmai la mormântul mare-lui Gozdsu, care în viața sa nu odată a fost astfel caracterizat:

„Astăđi trebuie să fim martori, cum bărbați de un sânge cu noi, cari s'au avântat la înalte funcții și onoruri și dispun de mari averi materiale, se aliază cu gétuitorii limbii noastre, cu înăbușitorii sântelor noastre datini strămoșesci, cu dușmanii declarați ai rassei noastre” — fiind tocmai la mormântul acestui mare mecenat, nu aflăm rațiunea pentru ce trebuie apostrofați bărbații nostri, cari din înalta și fericita lor pozițiune privesc lucrurile ca și Gozdsu, și pot fi pentru noi suo tempore, ceea-ce ađi e Gozdsu.

Nu o aflăm, dar o scim justifica.

Ea e rezultatul avântului junimei.

Junimea este a idealurilor, și e fericită națiunea a cărei junime nu s'a pus pe speculațiuni, ci trăesece în idealuri.

Suum cuique.

Suntem chemați noi cei bătrâni să îndemnăm pe junime la lucru, la moderațiune în manifestațiunile lor publice, până-ce ce pătrund bine situațiunea și mai pre sus de tóte la pietate cătră cei răposați, care nu se mai pot apăra.

Sentența strămoșilor nostri: De mortuis aut nihil, aut bene.

Revista politică.

Din parlamentul maghiar. În ședința dela 3 Novembre a. c. st. n. deputatul Dr. Nicolau Șerban a adresat ministrului president br. Desideriu Bánffy o interpelațiune privitoare la decorarea cu ordul „Stéua României” din partea regelui Carol I a șefului secțiunii naționalităților Alexandru Jeszenszki din ministerul ungar. Éta decursul acestei părți a ședinței:

Dr. N. Șerban: De șapte ani este membru al parlamentului, dar nici odată nu și-a simțit mai tare greutatea pozițiunii sale ca acum. Totdeauna a avut în vedere numai binele public și buna înțelegere (Sgomot) Experiențe nemijlocite l'au convins, ca diferențele politice și contrastele, ce există între poporul maghiar și poporul român, nu atât între poporul maghiar și poporul român există, ci mai mult între poporul român și guvernul maghiar (Sgomot) Ba încă declară, că atât între românii de sub coróna Stului Stefan, cât și între cei din România domineză acea convingere, că bunăstarea acestor două popóre atárnă în cea mare parte dela bunaînțelegere ce există între ele. În mijlocul stărilor desolate din Austria, singura și principala condițiune a poporului român este, ca naționalitatea sa să și-o pótă desvolta liber. (Sgomot și mișcări în stânga extremă.) Asigură casa, că îndată-ce guvernul maghiar nu va împedeca dezvoltarea națională a românilor (Sgomot și mișcări la stânga extremă), civi mai devotați ca noi și aliați mai credincioși ca poporul român din România nu vor afla nicăiri. (Mare sgomot și mișcări în stânga extremă. Hentaller Lajos: Da, da.) Încă ni e prospătă în memorie acea primire grandioasă, de care s'a împătășit regele nostru în România (O voce din dreapta: Regele nostru? Strigări din stânga extremă: Da, al nostru în România. Președintele: Rog pe dnii deputați pentru linisce). Și ponderositatea acelei primiri o măresce încă împrejurarea, că la acea primire a luat parte nu numai publicul din capitală, ci și cel din întregă țera. Primirea acésta strălucită n'a sunat numai la adresa regelui, ci și la cea a Ungariei însuși. Durere, au fost și de aceia, cari acésta primire splendidă o au atribuit nu la adresa regelui Ungariei, ci la adresa împăratului Austriei (O voce din dreapta: Aceea, aceea. S'auđim! S'auđim!) Dar dela acésta tragere de păr nemotivată cu nimic, abstrage fără ori-ce observare (Ilaritate în dreapta, căci în loc de szörşül hasogatás s'a exprimat szálször hasogatás. S'auđim! S'auđim! din stânga extremă). Cât este de nemotivată acésta propunere se pótă explica și din împrejurarea, că deja în decursul unui an regele statului vecin România s'a grăbit a reîntórce visita Majestății în capitala maghiară. Regele român a venit la Budapesta, aici, unde Maj. Sa, durere, nici ađi nu are încă curte separată. (Așa e! strigări din stânga extremă.) Poporul român din Ungaria, precum și cel din România a fost de convingerea, că rezultatul final al acestei visite va fi, că relațiunile în cordate dintre aceste două popóre se vor ameliora și multele persecuțiuni politice se

vor sfârși. (O voce: Lasă pe martirii valachi!), de oparte, ér de altă parte, că acésta însămnă alipirea țării vecine la tripla alianță ce asigură ecuilibrul păcii europene. Dar ce s'a întâmplat? Ministrul-președinte a aflat de bine și aici, ca în loc să promoveze bunăînțelegerea cu poporul statului vecin, să o mai încordeze, propunând regelui român decorarea unei persóne, ce s'a făcut vestită prin persecuțiunile sale naționaliste. (Ilaritate și contrađiceri în dreapta.) E vorba de decorarea lui Jeszenszki Sándor. (Thaly Kálmán: Acela v'a ales pe Dvóstre. Acela a împărțit mandate. Sgomot. Președintele sună din clopoțel.)

Decoratiunea acésta a resculat întreg poporul român (Miscare în dreapta). Decoratiunea acésta neprețugată a făcut imposibilă bunăînțelegerea între aceste două popóre, de și nu pentru totdeauna, dar pe mai multă vreme, ba încă și alăturarea României la tripla alianță (Risete și contrađiceri în dreapta.) Nu se ocupă cu cauza distincțiunii, căci crede, că numai pentru-că Jeszenszky Sándor a condus alegerile de acum atât de isteț, regele român nu l'a distins. (Ilaritate sgomotósă în stînga și în stînga extremă.) Deci pe baza acestor motive adresază ministrului președinte următórea interpelațiune: (Cetesce)

Interpelațiune cătră dl ministru președinte br. Desideriu Bánffy în obiectul dis-

Sándor.
1. Adevărat e, că Alexandru Jeszenszky, consilier ministerial, cu ocaziunea viziunii, ce a făcut regele României în capitala noastră, a fost decorat cu ordul român „Coróna României?”

2. După ce susnumitul n'a luat parte la primirea regelui român, cu ce a meritat el acésta distincțiune și la ce are să o mulțămescă?

3. Adevărată e scirea adusă de foile române, că prin distincțiunea acésta nu s'a intenționat altceva, decât desavuarea luptei politice a românilor din Ungaria și că prin promoțiunea acésta dl ministru președinte a indus în eróre pe regele român? (Ilaritate la dreapta.)

4. După ce e fapt constatat, că astfel de distincțiuni se fac numai cu intrevenirea ministrului de externe a statului interesat, cum se pótă, că în privința retragerii acestei distincțiuni în România s'a ținut un consiliu de ministri și în faptul acesta nu vede ore stîrbirea autorității Ungariei?

La acésta interpelațiune răspunde deocamdata ministrul president br. Desideriu Bánffy imediat următórele:

Min.-preș br. D. Bánffy: Onorată Casă! (S'auđim! S'auđim!) Dacă în urma interpretării stricte a Regulamentului de casă nu mi-aș ținé de datorință a răspunde în merit încă ađi la interpelațiune (Mare sgomot), m'aș declara îndată. (Sgomot continuu. Președ.: Cer liniște P. St. Dd. deputați!) Inse, O. C., ședința de ađi fiind după statorire de mai nainte numai ședință formală, nu mă simt în drept a răspunde la interpelațiune numai decât. Cu tóte acestea, vréu să mă restrîng numai la scurt timp, până când voi da răspunsul la ea, și de aceea promit, că la interpelațiunea acésta, carea de altcum nu aparține de loc camerei (Aprobări în dreapta, contrađiceri în stînga și în stînga extremă) voi răspunde în ședința de mâne. (Aprobări în dreapta.)

Confederațiune între statele din Balcani. „B. H.” dela 3 Nov. aduce scirea dele un colaborator al seu din Sofia, că acolo a apărut sub titlul *Balkanska Konfederacia*

o fôie cu programul pentru realizarea unei confederații între statele din peninsula balcanică îndreptată contra Turciei, contra Austro-Ungariei și contra Rusiei. Planul ar fi: Bulgarii rămânând în proprietatea și posesiunea teritoriului lor ocupat de ei ași, ar mai căpăta: Macedonia, Tracia, Dobrogea, Nis, Pirot, Vrania și Leskovatz; Sârbia pentru pierderea Leskovatzului ar anexa Kosovo, Bosnia și Harțegovina; România ar anexa pentru pierderea Dobrogei: Bucovina, Transilvania și Basarabia; Grecia ar anexa: Epirul, Tesalia și Creta; Țara Montenegro: Dalmația: — Până acum încă nu se știe cine susține fôia această tendențioasă, Ție corespondentul lui „B. H.“, guvernul ori careva partidă din opoziție. Fapt însă e, că aparițiunea ei în Sofia a produs mare senzațiune și foile diferitelor partide bulgare o primesc cu mai multă ori cu mai puțină simpatie.

Din România.

În timpul din urmă s'au petrecut în România două festivități dintre cele mai înalțătoare pentru poporul român. Înălțătoare pentru că prin una s'a arătat recunoștința bine meritată pentru cei ce și-au vărsat sângele pentru patrie și tron, Țr prin a doua s'a inaugurat un nou palat, măreț, al științelor, menit ca să dea noue generațiuni, din ce în ce mai luminate pentru prosperarea și întărirea pe toate terenurile a nămului românesc. Prima a fost inaugurarea monumentului ridicat la Ploesti în onorea batalionului al 2-lea de vânători și în amintirea eroilor căduți pe câmpul de luptă în războiul dela 1877—1878, întâmplată la 12/24 Octombrie a. c., Țr a doua a fost inaugurarea universității din Iași întâmplată la 21 Octombrie (2 Nov.) a. c. — prima în prezența Majestății Sale regele Carol, Țr a doua în prezența ambilor suverani ai României.

Regretăm, că spațiul nu ne-a permis a reproduce barem cât de pe scurt descrierea acelor festivități, și și acum suntem siliți tot din aceea cauză, a ne mărgini numai la câteva estrase cu privire la descrierea acestor două evenimente.

Cu privire la sărbările dela Ploesti ne mărginim a reproduce descrierea monumentului și răspunsul regelui.

Monumentul are o înălțime de 15 m. și se compune din o colonă de granit, în vârful căreia se află un vultur mare, cu aripile întinse și în cioc cu drapelul României. Pe colonă e fixată în bronz o ramură de stejar, care încadrează un corn de vânător Țr mai jos inscripția: „Eroilor dela Grivița“.

În cele patru colțuri ale pedestalului sunt așezați patru vânători, turnați în bronz, în mărime naturală.

Pe ambele fețe ale pătratului dela bază sunt încadrate două bas-reliefuri reprezentând atacul vânătorilor la Grivița și o alegorie a victoriei. Pe laturile opuse sunt inscripțiunile: „În anul 1897, sub domnia Regelui Carol I. și a Reginei Elisabeta, cetățenii ploieșteni, prin subscripțiune națională, ridicat-au acest monument pentru gloria armatei române și oștenilor batalionului II. de

vânători, cari au reînviat vitejia strămoșească în resbelul dela 1877—78“.

De cealaltă parte: „Recunoștință eternă vânătorilor din Prahova, căduți în asaltul dela Grivița, în ziua de 30 August 1877 și tuturor vitejilor luptători pentru independența țării, libertatea patriei și mărirea nămului românesc.“

În dreapta și în stînga monumentului sunt aședate două tunuri, luate de Români în lupta dela Grivița.

După terminarea serviciului divin dl Sorescu, președintele comitetului de inițiativă pentru ridicarea monumentului, a luat cel dintăiu cuvântul făcând istoricul luptelor vitejilor dela Grivița.

Oratorul termină urând viață lungă și sănătate Majestăților și întregii Dinastii.

După aceea vorbi dl Miru Ștefănescu, locuitorul de primar, mulțumind comitetului pentru frumoasa inițiativă, grație căreia orașul a fost înzestrat cu un monument atât de frumos.

Maiestatea Sa Regele a răspuns următoarele:

„În numele armatei mulțumesc cetățenilor ploieșteni pentru frumosul monument ridicat în memoria vitejilor, cari și au vărsat sângele pe câmpul de luptă.

Măndru am fost când în fruntea acestor eroi, am pornit la luptă pentru neafîrnarea țării și prosperarea ei.

Ziua de 30 August va rămâne sântă în istoria țării noastre, când batalionul II. de vânători, sdrobot de prima înfrângere, s'a repeșit cu o vitejie dămnă, asupra inamicului și cătră seră au luat cetățuia Griviței. Au fost grele acele momente și efectele bravurii armatei române sunt mari pentru țără.

Sunt douăzeci de ani de stunci, dar aceste fapte eroice trebuiesc imortalizate. Cetățenii Ploesti se să fălăscă, nu numai că au un frumos monument în orașul lor; această este o pildă vie pentru generațiunile viitoare, pentru că să se știe, că acei cari luptă pentru țără lor, sunt recompensați“.

Mulțumind comitetului de inițiativă pentru frumoasa sa operă și cetățenilor Ploesti termenă spunend:

„Să trăiască armata Română!“

După această M. S. Regele dă ordin a se desvli monumentul. În fața lângă baza monumentului, ședea soldatul Grigorie Ioan și alți câți-va veterani din batalionul 2 de vânători, căroră Suveranul le-a adresat cuvinte binevoitoare.

Un document comemorativ pe care le-au semnat Regele, toți ministrii, președintele Senatului, locuitorul de primar și președintele consiliului general a fost zidit la baza monumentului.

Raportul gen. al plenului consistoriului metropolitan.

Mărit Congres!

Despre activitatea Consistoriului metropolitan în ședințe plenare în periodul dela

1 Ianuarie 1895 până în ziua de astăzi ne luăm voe a substerne următorului raport:

În decursul periodului acum amintit au intrat la consistorul metropolitan preste tot 845 piese și anume:

în anul 1895	323
„ „ 1896	240
„ „ 1897	282
de tot	845

Țmpărțirea afacerilor în 8 resorturi se vede din conspectul aclus aici sub 1/.

Obiectele plenului s'au rezolvit în 18 ședințe, cari s'au ținut:

în anul 1895	10
„ „ 1896	3
„ „ 1897	6

Preste tot s'au rezolvit la consistoriu: în ședințe 336 pe cale presidială 450

rezervate coasistoriului întrunit acum, apoi sinodului episcopesc, delegațiunii congresuale și presidiului 39

Dispozițiunile consistoriului metropolitan în scopul executării concludeslor luate în congresul întrunit la termin estraordinariu în luna lui Maiu 1885 au urmat — întrevinind amănare la dorința trunțașilor consistoriului, cari ar fi trebuit să călătorască în mai multe rënduri, în sesiunea ordinară convocată la terminul regulamentariu pentru 20 August al aceluiași an.

De iminentă urgență erau pentru această sesiune măsurile pentru esecutarea concludeslor congresual Nr. 85 în afacerea legilor politice-bisericesci, care conclud în punct 7 impunea consistoriului metropolitan dărința, a emite o instrucțiune, detaiată pentru introducerea și executarea principiilor enunțate în acel conclud.

Acastă instrucțiune, care o prezentăm Măritului Congres în aclusul 2/. stabilită în ședința consistorială din 25 August 1895 a regulat toate acele casuri relative la căsătorii, la religiunea pruncilor din căsătorii micste și la matricule, cari reclamau deoparte respectarea dispozițiunilor din legele statului, de altă parte conservarea intactă a instituțiunilor bisericeii noastre.

Țipărită într'un număr de exemplare corespondătoare pentru a prevedea întreaga preoțiune și toate comunele bisericeiesci, aceea instrucțiune s'a comunicat Consistoriilor eparchiale, cu însărcinarea, să o publice la bun timp în cel mai estins mod, drept directivă pentru organele și pentru poporul bisericeii noastre întru regularea ținutei lor față de legele statului, dându-le astfel ocaziune, a se informa despre toate, căte sunt puse în dărința lor.

Ca întregire la aceea instrucțiune a urmat concludul consistoriului metropolitan din sesiunea ordinară din Țst an, conform căreia pruncii procreați „din căsătorii numai civilă“, sunt a se nota ca atari în matricula botezașilor în rubrica, unde se indică legitimitatea său nelegitimitatea pruncului.

Elaborarea memoriului și completarea documentelor istorice publicate la anul 1866, despre restaurarea metropoliei noastre, — concludul congresual Nr. 42/895, s'a îndreptat unei comisiuni din 2 membrii ai consistoriului metropolitan.

Țmpărțirea cercurilor electorale pentru alegerea deputașilor la congresul național-bisericesc, votată prin concludul Nr. 89/895 tipărită, cum arată aclusul sub 3/. în edițiune separată, pentru comunele bisericesci, pentru organele bisericesci în general, și pentru particularii, cari doresc a avea aceea împărțire, s'a transpus consistoriilor eparchiale pe la finea anului 1895 spre a o publica în modul usuat în tot casul și în organele destinate pentru publicațiunile oficiale ale eparchiilor și a opune în aplicare la toate alegeșrile, cari se vor face cu începere din ziua când va fi publicat în ședințele plenare ale consistoriilor eparchiale, cari sunt a să convocă în conformitate cu dispozițiunile concludeslor congresual normativ Nr. 194/891.

Pe basa acestei împărțiri s'au efectuit alegeșrile deputașilor pentru actualul congres în archidieceșă și în eparchia Aradului, Țr încât pentru eparchia Caransebeșului, consistoriul metropolitan în mod excepțional s'a văduț necesitat a ținea cont de concludul sinodului eparchial de acolo, care a insistat, ca împărțirea cercurilor electorale congresuale să se promoveze de nou la congres spre noua dejudecare, cu luarea în considerațiune a votului și a motivelor acelu sinod, Țr până atunci alegeșrile la congres în eparchia Caransebeșului să se facă pe basa împărțirii cercurilor electorale celei de până acum.

Obiectul se va presenta cu esibit separat.

„Regulamentul pentru organizarea învățămăntului în școlile populare“ votat prin concludul Nr. 110/895, tipărit și acesta în edițiune separată, din care un exemplariu se aclude sub 4/. s'a pus în aplicare în cursul anului 1896, anume cu începere a anului școlar 1896/7.

Pentru a constata, dacă acest regulament s'a probat deplin practic în aplicarea lui, respective dacă are trebuință de întregire său modificare, se cere un număr de ani, în cursul căroră se vor face experiențe practice, Țr rezultatul lor se va presenta Măritului Congres la timpul său într'una cu propunerile acestui consistoriu.

Planul de învățămănt se tractează conform concludeslor sus amintit, separat de partea administrativă, a regulamentului; noul plan de învățămănt se va promova, după ce comisiunea instituită pentru studiarea materialului și elaborarea unui proiect, și va fi prezentat operatului său.

Proiectul de regulament despre administrarea afacerilor episcopesci, se va promova cu esibit special, într'una cu declarațiunile sinodelor eparchiale, conform concludeslor congresual Nr. 72/895.

Afacerea înființării a două eventual trei eparchii noue, — concludul Nr. 95/895 se va promova Măritului Congres, după-ce va fi intrat în stadiul unui proiect concret, discutat în sinodele eparchiale, în conformitate cu însărcinarea primită dela congresul național-bisericesc ținut în 1895.

Colecta întreprinsă de acest consistoriu, pentru a crea un fond din care să se amelioreze dotațiunea învățătorilor la școlile po-

FOIȚA.

Iuliu Caesar.

Tragedie în 5 acte

de William Shakespeare,

traducere în prosă

de Dr. P. T.

Personele:

- Iulius Caesar.
- Octavius Caesar } triumviri după mărtea lui
- Marcus Antonius } Caesar.
- M. Aemil. Lepidus }
- Cicero } senatori.
- Publ. us }
- Pompius Lena }
- Marcus Brutus } conspiratori în contra lui
- Cassius } Iuliu Caesar.
- Casca }
- Trebonius }
- Ligarius }
- Decius Brutus }
- Matellus Cimber }
- Cinna }
- Flavius } tribuni.
- Marullus }

Artemidorus, un sophist din Knidos.

Un augur.

Cinna poetul.

Alt poet.

Lucilius } amici de ai lui Brutus și

Titinius }

Messala }

Cato cel tinăr }

Volumnius }

Varro }

Clitus }

Claudius }

Strato }

Lucius }

Dardanius }

Pindarus, argatul lui Cassius.

Calpurnia, femeia lui Caesar.

Porcia, femeia lui Brutus.

Senatori, cetățeni, praetori, ostași, alaiu,

Scena se petrece mare parte în Roma, după aceea în Sardes și se finesc lângă Philippi.

Actul I.

Scena I.

Roma. O Stradă.

Țntră Flavius, Marullus și o mulțime de cetățeni.

Flavius: Mergeți acasă, mēi perdeveră, cărați-vă de aici! E sărbătore dora ași? Ce-i, voi ca lucrători, nu știți, că în zile de lucru nu vi iertat să umblați fără unelte? Tu ce măiestrie ai? grăiesce!

Cetățenul 1. Nô, domnule, i-os un bărdaș.

Marullus: Da unde 'ți-e opregul și triunghiul? Ce faci în hainele tale cele mai bune? — (cătră altul) Dar tu, jupâne, ce meserie ai?

Cetățen. 2. Ca să vorbesc drept, domnule, față de un măiestru fain, i-os — cum se dice — numai un cărpaci.

Marullus: Dar ce măiestrie ai tu? răspunde mi drept!

Cetățianul 2. O măiestrie, domnule, de care i-os sperez, că mē pot folosi de ea în dragă voie, care într'adever constă din dirigerea portului rēu.

Marullus: Dar care-i aceea, tu blăstematule, tu om de nimica, grăiesce apriat!

Cetățen. 2. Nô, domnule, te rog, nu ieși din fire, și de totuși de se va întâmpla să ieși, pôte că te dirig iară.

Marullus: Ce voiesci tu să Țici, să mē reparezi, tu nevoiașule!

Cetățen. 2: De ce nu, lasă-te numai pe mâna mea, că să te cărpesc eu.

Flavius: Tu ești un cărpaci de călțuni, așa-i mē?

Cetățen. 2: Adevărat, domnule, eu trăiesc cu sula și nu mē mestec nici în afa-

cerile neguțătorilor, nici într'ale femeilor. I-os într'adever un chirurg de călțuni vechi; când aceia-s în mare necaz, eu îi reparez. Mulți ômeni eleganți ca și d-ta, au umblat în călțuni făcuți de mine.

Flavius: Dar ași de ce nu ședi în lucrătoreea ta și de ce porți ômenii Țștia de nas pe strade?

Cetățen. 2: Dău, domnule, ca să-și rupă încălțămintele și să-mi deie mai mult de lucru. — Dar într'adever noi serbăm ași, ca să vedem pe Caesar și să ne bucurăm de triumful lui.

Marullus: Dar cu ce cuceriri vine el acum acasă, ce motive aveți voi să vă bucurați? Ce tributari vin cu el la Roma legați de rôtele carului său triumfal? Voi sunteți petri, bolovani și mai nesimțitori decât obiectele fără vieță. O, inimi împetrite, inimi crude de Roman! N'ați cunoscut voi pe Pompeiu? De câte-ori nu v'ați serincioabat voi pe ziduri și pe păreți și pe ferestri, ba chiar și pe coperișele caselor cu copii în brațe și ași așteptat zile întregi cu răbdare ca să vedeți pe marele Pompeiu trecend pe stradele Romei; și cum îi vedeati carul aparind, nu strigați voi toți de bucurie de tremura Tibrul în alvia sa și îi re-

porale a rezultat la finea anului 1895 suma totală de 101,270 fl. 20 cr.

Din această sumă, distribuită conform concludului congresual Nr. 88/1895, face partea alicuotă

a arhidiecesei (2/6) . . . 10635.10
a diecesei Aradului (2/6) . . . 33756.72
a „Caransebeșului” (1/6) . . . 16878.36,
cari sume s'au transpus consistoriilor eparchiale la începutul anului 1896 pelângă cercetarea să continue an de an colecta pentru sporierea fondului.

Pentru executarea concludului congresual Nr. 111/894 lit. A), care puse în grija consistoriului metropolitan scrierea biografiei repausatului fondator Emanuil Gozdu, s'a angajat însași reprezentanța fundației Gozdu, a cărei declarațiune se acule sub %/.

Despre afacerea legatului fericitului Teodor Mutovsky, relegată la consistoriul metropolitan prin concludul congresual Nr. 114/1895 urmază esibit special.

Tot așa se promovează și reprezentanța consistoriului din Oradea mare în cesțiunea examenului de calificațiune a candidaților de preoție, asupra căreia s'a pronunțat sinodul eparchial din Arad, în executarea concludului congresual Nr. 154/s91.

Îrăși cu esibit separat se subșterne chestiunea slevată de consistoriul din Oradea mare, că ore președintelui consistorial, seu consistoriului însuși îi compete dreptul, de a denumi pe administratorii protopresbiterali.

Consistoriul și sinodul eparchial al Caransebeșului contemplând înființarea unei parohii române în Verșețiu, proiectează transpunerea locului central al protopresbiteratului dela Retișor la Verșețiu. — Se va subșterne ca obiect de sine.

Notificarea consistoriului arhidieceșan, conform căreia comunele bisericesti Limba cu filia Ciugud și Drâmbariu cu filia Șeușa, cari aparțineau ppresbiteratului Sebeșului, s'au anectat la ppresbiteratul Albei-Iulie, se acule sub %/.

Proiectul de buget al Consistoriului metropolitan pentru proximalul period bugetariu întocmit pe basa rezultatelor operațiunilor de cassă în cei trei ani din urmă și pe basa venitelor sperative va urma ca obiect de sine.

În scopul asigurării averii bisericesti în comune față de toate eventualitățile, mai cu samă, după-ce s'a arătat, că nici edificiile bisericilor, nici sesiunile parohiale, nici celelalte realități ale comunelor nu sunt înscrise toate în mod corect în cărțile funduare, Consistoriul metropolitan a recomandat comunelor bisericesti pe calea consistoriile eparchiale, să scrie realitățile lor în cartea funduara pe numele respectivei diecese.

La 10/22 Septembrie 1895 cu ocaziunea manevrelor militare, în ținutul Clușului, la care a asistat și Maj. Sa preagrațiosul nostru monarch, metropolitul însoțit de delegațiunea arhidieceșei și de preoțimea din părțile învecinate a prezentat Maj. Sale omagiile bisericești noastre.

Cuvântarea metropolitului și respunsul Maj. Sale se comunică în aclus sub %/.

În fine aducem la cunoștința Măritului Congres, că dintre membrii Consistoriului me-

ropolitau au trecut la cele eterne: I. Hannia protopresbiter, director seminarial în pensiune, asesor ordinar în senatul strins bisericesc; David Almășian, profesor gimnasial în pensiune, asesor suplenț în senatul școlariu, și Daniil Gabor, asesor suplent în senatul epitropesc.

Din ședința plenară a Consistoriului metropolitan, ținută în Sibiu, la 29 Septembrie 1897.

Miron Romanul m. p.,
metropolit,

Leontin Simonescu m. p.
secretariu metropolitan.

Noutăți.

Ubi bene ibi patria. Din America vine vestea, că printre candidații de alde-men (consilier), pentru alegerea viitoare în consiliul comunal al mării cetăți New-York, care a avut loc Marți, se află și un cetățen din România dl dr. Periere A. Sigelstein, emigrat din Iași, urbea sa natală, și care prin pozițiunea sa socială și culturală a sciut să și cucerească o deosebită considerație și să și impună astfel candidatura sa cu sorți de izbândă.

„Coroana României” refuzată. Să nu credeți, că Ieszenszky a refuzat-o! Intre cei decorați cu ordul „Coroana României” din incidentalul visei regelui Carol la Budapesta s'a indus ca alți mulți și baronul Aczél Béla. Acest baron însă din principiu e contrar tuturor distincțiunilor și astfel fidel convingerilor sale s'a și prezentat la consulul României din Budapesta și i-a făcut cunoscută abdicarea lui de înalta distincție! Nu așa se gândesc însă Ieszenszky!

Nenorocire în băile dela Reșița. În băile de cărbuni dela Seacă, cari aparțin la Reșița, s'a întâmplat o grozavă surpătură de pământ, care a îngropat pe mai mulți ocași. Dintre cei nenorociți mulți au scăpat cu viața, dar schilaviți în diferite părți ale corpului. Până acuma numai doi inși au murit.

Un turist ciudat. „Timpul” spune, că a sosit în București turistul francez Robin din Paris, care a pus rămășag pe 20.000 lei, că va visita pe jos toate țările europene, plecând din Paris fără nici un ban. Robin, care poartă uniforma unui vânător alpin, are cu el numai o raniță și o pușcă, ér ca tovarăș de drum un câne de rasă. Sosit în București, Robin a nimerit la Cosman pe Boulevard, unde a beut trei cafele negre una după alta. Cu această ocazie s'a arătat și Cosman galant, neprimind nici un ban pentru totă consumația curiosului turist. Întrebat de rostul său, Robin a prezentat mai multor persoane acte în regulă, prin cari se probază identitatea sa și se amintesc scopul întreprinderii sale, care după cum am aflat i-a dat mult de furcă prin Rusia, unde cu totă alianta franco-rusă, a fost pus la răscoală luat fiind drept un spion.

acum să se ridice peste toți oamenii și să ne țină pe toți în frică servilă.

Scena II.

O piață publică. Întră în cortegiu cu musica Caesar, Antoniu, Calpurnia, Porcia, Decius, Cicero, Brutus, Cassius și Casca pregătiți pentru jocurile de fugă; o mulțime mare de oameni și după ei un augur.

Caesar: Calpurnia. —
Casca: Tăcere aici! Caesar grăiesce!

(musica încetă.)
Caesar: Calpurnia!
Calpurnia: Aici sunt, domnul meu!
Caesar: Pune-te tocmai în calea lui Antoniu, când o să alerge el. — Antonie!
Antonie: Caesar, domnul meu!

Caesar: Nu uita în graba ta, Antonie, ca să atingi pe Calpurnia, pentru-că bătrânii nostri ție, că o femeie stérpă, atinsă la jocul acesta sânt, se descarcă de blăstămul sterpitiunei.

Antonie: O să-mi aduc aminte. Când Caesar ție: fă asta, atunci e și isprăvit.

Caesar: Incepeți și nu lăsați nici o ceremonie afară. (musica începe)
(Va urma).

Noul intendant. Se scie, că postul de intendant la opera din Budapesta a rămas vacant în urma scandalului petrecute după culise, a căror autor a fost însuși intendantul Nopcsa Elek, deputat guvernamental. Foile din capitală ne aduc vestea, că postul de intendant va fi ocupat de Fenyvesy Ferencz, deasemenea deputat guvernamental. Cine nu cunoșce mai deaprobe pe acest din urmă Domn? El este întreprindătorul haremului millenar, numit Constantinopol. Cu ocaziunea unui conflict de vorbe, ce a avut în parlament cu deputatul Polonyi, a fost în plenul ședinței timbrat din partea lui Polonyi, de cel mai demoralizat om din totă Ungaria. Astfel Nopcsa va avea un demn urmaș, ér națiunea maghiară pôte felicita guvernul, care atât de consciențios își scie face datorința.

Osândit pentru vândare de jurnale. Procuratura supremă reg. din Cluș a făcut arătare la judecătoria cercuală reg. competentă contra unui anumit Schwartz Lipót, din Cluș pentru vândare de jurnale pe stradele orașului, pe motivul, că patenta din 1852, susținută încă în valoare în părțile ardelenene, nu permite colportajul cu produse de ale pressei. La pertractare, aperiatoriul acusatului a produs permisiunea căpitanatului suprem al orașului prin care acesta permite acusatului vândarea de jurnale pe strade, învoicând totodată și prescripțiunea acelei patente. Judecătoria cercuală a achitat pe acusat și spelele procesului le-a judecat în contul statului. Procurorul însă a recurat și afacerea a ajuns la tablă, care cu provocare la § 7 al procedurii de pressă din anul 1851 a osândit pe Schwartz la 10 fl. amendă în bani. În motivarea sentinței tabla se provocă la art. de lege XIII din 1884, care se referă numai la produsele de industrie, nici decum însă și la produsele de pressă și așa căpitanatul orașului n'a fost în drept nici decum a da permisiunea respectivă pentru vândarea de jurnale pe strade în aceste părți ale țării. Considerând însă viața nepătată a acusatului și împrejurarea, că la executarea delictului acesta a fost dus în rătăcire prin permisiunea dela căpitanatul orașului, a adus sentința ușoră de mai sus.

De vre-o purcedere însă față de căpitanatul suprem al orașului, carele a dat permisiunea respectivă, precum susține tabla, ilegală, nu se face nici o amintire. E bătoriu însă la ochi și aceea, că de treizeci de ani încôce nu s'a făcut nici odată astfel de arătare la judecătoria contra vândătorilor de jurnale pe stradele orașelor din părțile ardelenene ale Ungariei, deși modul acesta de vândare mereu a existat.

Nu voiesce ore să fie cazul acesta cas de precedentă ca un nou mijloc pentru persecutarea pressei naționalităților nemaghiare din Ungaria în viitoriu? Mai scii?

Poetul Nordului. Diarele din Petropole comunică scirea, că laureatul poet al Nordului, bătrânul Leo Tolstoi în primăvera anului venitor va face un turneu pentru cercetarea tuturor orașelor mai mari din lumea nouă și veche. Turneul contemplat va dura 2 ani. Tot din incidentalul acesta se spune, că veteranul scriitor tocmai și-a sfârșit două romane; în unul se ocupă cu aristocrațiunea rusescă, ér celal cu sôrtea țeranilor din Rusia. Tolstoi e recunoscut ca cel mai eminent scriitor al veacului nostru.

Môrte asupra regilor. Poliția din Fiume a deținut în zilele aceste pe anarhistul italian Enric Paolini, pe care tribunalul din Roma l-l osândise la 4 ani temniță, dar cu ajutorul unui passport fals i a succedat a se refugia în Fiume. Anarhistul e de un exterior impunător și are pe brațul drept adânc tăiat în muschi devisa: Morte ai re (môrte asupra regilor). Anarhistul a fost predat autorităților din Italia.

Varietăți.

Proporțiunea dintre creeri și inteligență. Deja Daroin a statorit principiul că cu cât sunt mai mari și mai creștați creerii omului, cu atât ace-ta se bucură de o mai mare inteligență. Cu toate acestea, principiul acesta din ce în ce a perdut tot mai

mult din însemnătatea lui, cu toate că s'a dovedit, că bărbații cei mari de comun au avut creeri de mare greutate, dar n'au lipsit nici escepțiunile. În timpul din urmă s'au făcut interesante studii în direcțiunea această. Până când creerii unui câne inteligent au dat greutatea de 80 gr., pe atunci creerii unui bou au dat 500 gr., și până când greutatea mijlocie a creerii unui om s'a arătat de 1360 gr., pe atunci greutatea creerii unui elefant s'a arătat de 4600 gr. Astfel învățații au schimbat teoria într'acolo, că proporția dintre greutatea creerii și a corpului este măsura, carea arată gradul de inteligență. Dar nici această n'a fost nimerit, pentru-că până-când creerii omului fac a patra parte din greutatea corpului, pe atunci greutatea creerii vrabiei face numai a douăzeci și cincina parte, ér a maimuțelor numai o a sută cincișecă parte a greutateii corpului lor, și astfel și această teorie e pe cale de a fi abandonată. Stând lucrul astfel, fiziologii mai noi s'au reîntors la teoria veche, modificând-o într'acolo, că inteligența stă în proporție numai cu creerul cel mare din cele două semigloburi, pentru-că numai creerul cel mare este reședința inteligenței. Pe basa această Ranke și Darkewitsch au căutat după proporția ce există între sistemul cerebrospinal, ca organul funcțiunei corporale și între creerul cel mare ca organul funcțiunei spirituale. Și într'adevăr calculele făcute pe baza aceste arată evident superiotatea intelectuală a omului preste cea a animalelor, pentru-că până când la om proporția numerică este 49, pe atunci la animale această nici când nu se ridică preste 7 seu 8.

Bon ton. Un domn cătră un agent de cărți: N'ai Dta o carte despre moravurile bune și bon-ton?

Agentul: Ba am, și încă mai multe.

Domnul: Dacă ai, fi bun și le cetesce cu atențiune și de altădată iați pălăria de pe cap când întri în casă străină.

Măgariu istețiu. Într'un sat din apropierea Madridului (capitala Spaniei), trăia un țeran, care se susținea pe sine și soția sa din vinderea de lapte ce-l căra la oraș pe spatele unui măgariu. Într'o zi țeranul s'a bolnăvit, încât nu putea să mănă măgariul cu laptele la oraș, ér soția sa nu se putea depărta de lângă el, căci trebuia să-l în grijescă. Intre astfel de împrejurări mereu își sfârmau capul ambii soții, cum se ajute. Tocmai când se frământau astfel, étă că odată măgariul își bagă capul în casă pe ferestră parcar vrea să ție ceva, dar nu pôte. „Scii ce, ție femeia — de altcum de un naturel jovial — cătră bărbat, să trimitem măgariul singur cu laptele; el scie pe unde-l duci”. Dis și făcut. Vecinul le-au concipiat o placată în care rugau pe cumpărători, ca să și măsore ei laptele, și o au aședat pe spinarea măgariului. Acela plécă cu laptele și răvașul la oraș și desminte categoric de astădată afirmațiunea, că măgariul e măgar totdeuna. Ajungând la oraș, caută cumpărători obișnuiți, trage funea clopotului dela pörtă, întră, predă laptele conform indigitațiilor din placată și se reîntorce acasă în pace spre marea bucurie a stăpânului său. Și această o făcut'o zile deardândul, negreșind nici odată adresa obicinuită.

Care e mai mare durere: cea spirituală, ori cea corporală? Un rege persian se disputa odată cu marele vizir al seu despre aceea, că ore care e mai mare durere: cea spirituală, ori cea corporală? Pentru deslegarea acestei probleme au încuiat într'un cătreț un iepure vulnerat adânc, punându-i înainte totodată și o bună porțiune de mâncare, apoi au încuiat într'alt cătreț un al doilea iepure în societatea unui tigr, care însă era legat, ca să nu-l pôte ataca, și a pus și înaintea aceluia o bună porțiune de mâncare. A două și au cercetat apoi iepurii să vadă în ce stare se află. Iepurele bolnav a putut să și consume mâncarea, dar iepurile din societatea tigruului n'a putut înghiți de frică nici o îmbucătură, ba ce e mai mult în curând a perit de frica morții. — Astfel s'a dovedit, că durerea sufletescă e cu mult mai mare decât durerea trupescă.

Nr. 264/897

[208] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea parohiei gr.-or. de clasa a III-a din Gernesig cu filia Curtifaia, în tractul protopresbiteral al Murăș-Oșorheiului, se excrie prin această cencurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch — pe lângă locuință gratuită în casa parochială, provădută cu grădină și supraedificate economice — dau anual suma de 437 fl. 50 cr. și după ce fiitorul paroch va avea în administrație pe timp probabil mai îndelungat și parochia vecină Sânger, va avea și de aci un venit stabilit cu 190 fl. v. a.

Informațiuni mai detaiate asupra acestei parochii se pot lua dela subsemnatul protopresbiter, ori la fața locului dela comitetul parochial.

Cererile concursuale, instruite conform §-lui 17 din „Regulamentul pentru parochii“, se se așternă subsemnatului oficiu protopresbiteral în termenul deschis, căci la din contră nu se vor lua în considerare.

Murăș-Oșorhei, 30 Septembrie 1897.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al M. Oșorheiului.

Nicolau Manegutuș,
protopresbiter.

Nr. 391/897

[209] 3-3

Concurs repetit.

Pentru ocuparea postului de paroch în comuna bisericăscă de a III-a clasă Mureș-Cueșdiu, protopresbiteratul Reghinului, se publică din nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în foia „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post și computate după calculul mediu de 5 ani sunt 371 fl.

Petenții vor avé a-și înainta suplicele concursuali, instruite conform legilor în vigôre, subscrisului în termenul deschis.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Reghinului.

Reghinul-săsesc, la 28 August 1897.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Galacteon Șagău,
protopresbiter.

Nr. 444/897

[210] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Bârsău, se publica prin această concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în diarul „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post dau un venit anual de 417 fl. 10 cr. v. a.

Informațiuni mai detaiate despre starea acestei parochii se pot lua la comitetul parochial și la oficiul protopresbiteral.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și așterne suplicele de concurs instruite conform normelor în vigôre subsemnatului oficiu protopresbiteral până la termenul susindicat.

Hondol, 30 August 1897.

Oficiul protopresbiteral al tractului Geoagiului în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Vasilii Pipoș,
protopresbiter.

Nr. 193/897.

[218] 1-3

CONCURS.

Pentru întregirea postului învățătoresc din comuna Cibă, protopresbiteratul Giógiului, se excrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: 300 fl. v. a. repartitiune în popor, cuartir gratuit și lemne de încălțit.

Reflectanții la acest post, au se-și așternă petițiunile concursuale instruite conform normelor în vigôre subsemnatului oficiu protopresbiteral în termenul deschis.

Hondol, 27 Sept. 897.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Geoagiului, în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Vasilii Pipoș,
protopresb.

Nr. 150/1897.

[216] 1-3

Of. ppresbit.

CONCURS.

Pentru îndeplinirea posturilor vacante învățătoresci dela școlile elementare populare gr.-or. din parochiile mai jos însemnate prin această se deschide concurs cu termen de 15 zile, computate dela prima aparițiune a acestui concurs în diarul „Telegraful Român“.

1. Cheuchiș cu salariu anual de 300 fl. v. a. din cari 100 fl. prin repartitiune dela popor; ér 200 fl. ajutoriu de stat; — apoi locuință și grădină.

2. Chiuesci cu salariu anual de 300 fl. v. a. prin repartitiune dela popor, locuință și lemne de foc.

3. Olpret cu salariu anual de 300 fl. prin repartitiune dela popor, locuință și grădină.

Doritorii de a ocupa vre unul din aceste posturi sunt poștiți a-și înainta cererile concursuali, instruite conform legilor în vigôre, la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis.

Deeș, 7 Octobere, 1897.

Oficiul ppresbiteral al tractului gr.-or Deeș.

Teodor Herman,
protopresbiter.

Nr. 26/1897.

[217] 1-3

com. par.

CONCURS.

Pentru ocuparea a două posturi de învățător la școlă rom. gr.-or. din Vidra-de-sus, protopresb. Câmpeni, se excrie din non concurs, cu termen de 15 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acestea posturi sunt: salar de 300—300 fl. ce se solveșce în rate lunari anticipative, din fondul bisericeii —; cuartir liber; loc pentru grădină; 12—12 m. 3 de lemne de foc, — din cari se încălțesc și salele de învățământ; primirea la timpul său a cuincuenalilor. Cei aleși, dacă vor dovedî că s diligenți și cu purtări bune, pot conta cu siguranță și la alte venite accidentali, până la suma de 100 fl.

Doritorii de a ocupa aceste posturi au se-și subștearnă petițiunile instruite conform normelor prescise oficiului protopresbiteral gr.-or. în Câmpeni.

Din ședința comit. paroch. ținută la 14 Sept. v. 1897.

Ioșif Gomboș, Ioan Mihă,
președinte. not.

Nr. 266/897 În conțelegere cu:
Romul Furdul
presbit.

Szeben várm. alispánja.

Sz. 554/1897.

[207] 1-2

erd. biz.

Pályázati hirdetés.

Szebenvármegyében újonnan szervezett erdőgyakornoki állásra, mely évi 500 frt. fi-

zetés és 100 frt. lak pénzzel van egybekötve, újabb pályázat nyitattik.

Ezen állásra csak oly egyének pályázhatnak, kik az erdészeti akademiát sikerrel végezték. Előnyben részesülnek oly egyének, kik erdőrederési teendőikben gyakorlati jártasságot igazolni képesek, az erdészeti államvizsgát sikerrel letették és a német és román nyelvben jártasok.

Felhivatnak pályázni ohajtók, hogy kelőleg felszerelt kérvényeiket 1897. évi december hó 20-áig ezen bizottsághoz nyujtsák be. Szeben várm. közigazgatási erdészeti bizottságának Nagy Szebenben 1897 évi October hó 25-én tartott üléséből.

Thalmann,
főispán mint. bizottsági elnök.

A apărut:

Protocolul Sinodului

archidieceesei greco-or. române
din Transilvania

ținut la anul 1897.

Prețul 1 fl.

Se pôte procura din

Librăria Tipografiei archidieceesane
Sibiu.

Avis!

Domnilor învățători și directori de școle le recomandăm depositul nostru de **charte geografice** aprobate de Inaltul Minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică, precum:

Charta Ungariei de părete	fl. 5.75
„ Austro-Ungariei de părete	„ 5.75
„ Europei de părete	„ 6.—
„ Asiei de părete	„ 9.—
„ America de Nord de părete	„ 7.—
Apoi singuraticite comitate din Ungaria &	—10—15

„ Ungaria, ediț. format mic à	„ —15
„ globuri terestre simple cu fl. 1.—, 2.—, 3.30, 5.30, și	„ 10.—
„ globuri terestre cu meridian 3.15, 5.—, 8.40, 12.60 și	„ 40.—

Asemenea oferim tot felul de recuise pentru școlă: ceruse (Hardtmuth), cerneli (Leonhardi), pene (Kuhn & Comp.) etc.

Librăria Tipografiei archidieceesane.

FALIMENT MARE!

New-York și Londra n'au cruțat nici continentul european și o mare fabrică de argintării s'a simțit îndemnată a desface provisiunea sa întrégă numai pe lângă o mică remunerațiune a puterilor de lucru. Cu executarea acestui mandat sunt eu împuternicit. Expedez deci ori și cui obiectele următoare pe lângă simpla rebonificare de fl. 6.60 și anume:

- 6 bucăți cuțite foarte fine cu tăș englez veritabil.
- 6 bucăți furculițe de argint-patent american dintr'o bucată.
- 6 bucăți linguri de argint-patent american.
- 12 bucăți lingurițe de argint-patent american.
- 1 bucată lingură pentru supă de argint-patent american.
- 1 bucată lingură pentru lapte de argint-patent american.
- 2 bucăți pahare pentru ouă de argint-patent american.
- 6 bucăți tave Victoria englezesci.
- 2 bucăți felinare admirabile de masă
- 1 bucată sitiță pentru ceai.
- 1 bucată presărătoare pentru zăhar pisat fină.

44 bucăți laolaltă numai fl. 6.60

Tôte aceste 44 obiecte au costat mai nainte fl. 40 și se pot căpeta acum pentru prețul minimal de fl. 6.60. Argintul-patent american este un metal cu totul alb, care își păstrază colôrea 25 de ani pe garanță. Ca dovada cea mai bună, că inseratul acesta nu e

nici o înșelăciune

mă oblig prin această publice, a retrimite banii tuturoră căroră nu le convine marfa fără nici o piedecă și nimenea n'ar trebui se lase a trece această ocașiune favorabilă, fără a-și procura această garnitură splendidă, care se potrivește mai ales ca

present escelent de Crăciun și Anul nou.

cum și pentru ori-ce gospodărie mai bună.

Se află numai la

A. HIRSCHBERG,

agentura centrală a fabricelor unite de argint-patent american.
Viena, II. Rembrandstrasse 19/II. — Telephon Nr. 7114.

Trimiterea în provincie pe lângă ramburs sau anticiparea sumei

Praful necesar de curățit 10 cr.

Veritabil numai cu marca de alături înregistrată (metal de sënëatate)

Estras din scrisorile de recunoscintă.

Primit spedițiunea și sunt foarte mulțămîtă, mă mai rog pentru o garnitură pompôsă à fl. 6.60. Cluș.

Esclența baronessă Bánffy.

Primit comanda, sunt foarte mulțămît, rog se-mi mai trimiteti una.

Bozovic, Ungaria.

Alex. Keresztes, proto-pretor.

Cu prima trimitere sunt deplin mulțămît, mă rog încă pentru o garnitură,

Ioan Majorosy, canonic.